

II. Vývoj a dějiny archivní sbírky

V roce 1962 převzal Státní ústřední archiv v Praze (dnešní Národní archiv) Sbíрку staničních kronik od ministerstva dopravy a spojů z likvidační podstaty bývalého Ústředního dopravního archivu. Kroniky byly původcem rozčleněny do čtyř celků: na kroniky ČSAD, kroniky civilních letišť, kroniky železničních stanic ČSD a zvláště byly vyčleněny staniční kroniky Podkarpatské Rusi.

Toto členění převzala Raisa Machatková, která ve Státním ústředním archivu sbírku uspořádala a inventarizovala v roce 1963. Jednotlivé pamětní knihy seřadila abecedně podle názvů stanic a služeben. Na začátek sbírky zařadila výnosy ministerstva dopravy vztahující se ke způsobu vedení pamětních knih.

Po rozpadu České a slovenské federativní republiky byla v roce 1993 část sbírky obsahující pamětní knihy slovenských železničních stanic delimitována na Slovensko.

V roce 2004 se Státní ústřední archiv rozhodl Sbíрку staničních kronik zmicrofilmovat. Důvodem byla skutečnost, že jednotlivé kroniky, které jsou psány na poměrně tenkých papírech, uprostřed proděravěných děrovačkou a svázaných hrubým motouzem a jsou na nich často ještě nalepeny fotografie, značně trpěly častým badatelským využíváním.

Při mikrofilmování bylo zjištěno, že inventář neodpovídá současné metodice, protože má sice vytvořené inventární jednotky, ale nepoužívá inventární čísla. Rovněž stav sbírky po delimitaci na Slovensko neodpovídal skutečnosti. Z těchto důvodů bylo přistoupeno k reinventarizaci sbírky.